

55. Dr. Hegedűs Lóránt

Krisztus teljhatalma mennyen és földön

Elhangzott: 1997-ben Húsvéthétfőn, a Szabadság-téri templomban.

LEVÉLMISSZIÓS Füzetek

No.: 55. Dr. Hegedűs Lóránt – Krisztus teljhatalma mennyen és földön

Fundamenta Evangélium Alapítvány

Hargita Árpádné: +36 1 2917330

"A tizenegy tanítvány pedig elméne Galileába a hegyre, ahová Jézus rendelte őket. És amikor megláták őt leborulának előtte, némelyek pedig kételkedének. És hozzájuk menvén Jézus szóla nékik mondván: Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön, elmenvén azért tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának a Fiúnak és a Szentléleknek nevébe, tanítván őket, hogy megtartsák mind azt, amit én parancsoltam néktek, és ímé én tivéletek vagyok minden napon a világ végezetéig. Ámen." Máté 28:16-20.

Békességnek Istene! Ki kihoztad a halálból a juhoknak nagy Pásztorát örök szövetség vére által, a mi Urunkat Jézust, Előtted hódolunk, hogy halálos szerel-medet a Golgota keresztyén emberré lett életedben a mi Urunk Jézus Krisztusban megbizonyítottad, és halál feletti győzelmedet mindnyájunk számára élővé és hatóvá titted, hogy érezzük, az örök élet már e földön a mienk lett s várjuk a Jézus feltámadásával garantált végső feltámadás csodáját az időknék végezetén. Ó, hogy mindebben részesülhessünk tisztíts meg minket minden tisztátalanságtól, hiszen Igéd hirdeti, hogy örökkévalóságodnak városába, isteni életed dimenziójába, abba a boldogságba, amelyben eltörölsz a szemekről minden könnyet s eltűnik a fájdalom és a sóhaj, nem mehet be semmi tisztátalan. A Jézus vérével, melyet Nagypéntek Golgotájának keresztyén értünk kiontott, tisztítsd el hitetlenségünket, a belőle származó önistenítést. A sokszor emberileg felhorgadó, de aztán istentelenségünkben pokol-ba hulló reményt, mely teljes reménytelenséggé változik és azt a szeretetlenséget, amely eltávozván tőlünk alkalmat ad arra a szeretet elvesztésével, hogy szívünkre tegye jéghideg kezét a gyűlölet s így a szeretetlenség semleges-ségéből egy végső negatívum és ördögi szörnyű szertartás legyen. Könyörülj rajtunk, hogy gyülekezetünk a szeretet életrendjében szerte tudja sugározni anarchisztikus, kaotikus világunkban ennek a jézusi szeretetnek erőit, felséges rendjét, csodálatos ígéreteit és az élő Jézus Krisztus a mi szívünkben is elfoglalván trónját, irányítson, indítson, vigyen bennünket ennek a győzelmes szeretetnek útján, mely mindenre elégséges és mely mindenek felett a legnagyobb. Bocsásd meg, hogy hitetlenségünkben oly erőtlennek látjuk ezt a jézusi szerelmet, és nem egyszer végső csalárdságnak áldozatul esvén, mindenhatónak hisszük a Sátánt. Hiszen ő húsba-vérbe vágó módon gyakorolja gyilkosságait, szeretetünk pedig sokszor, csak - mint jövőnk, ködön csillogva át - bizonytalanul jelzik végső csillagképes tájaidat. De ha szívünkbe szárnyal az Ige, ha mindnyájunkon átárad a te Lelkednek hatalma, ha mindezt megpecsételed, Jézus testének és vérének sákramentumi jegyeivel, s közölünk mindenki átéli: mint a bort s kenyeret veszi, akként részesévé teszi a hit őtet az idvességnek, melyhez ártatlan Jézusunk vére által vagyons jussunk s feltámadásra képes emberekként a feltámadás erőivel járjuk tovább életútunkat, tudjuk senki és semmi nem árthat nékünk! Ha Isten, ki feltámasztotta az Úr Jézust a halálból, velünk van, ki lehetne ellenünk?! Elvéve hát bűneinket, ajándékozz meg ezzel a hittel, hogy az Igének hallgatói legyünk, megtartói, mely szívünkben gyökeret verjen, gyümölcsöt teremjen. Ámen.

"Hozzájuk menvén Jézus szóla, nékik mondván: Nékem adatott minden hatalom mennyen és földön." Mt 28:18

A Szentírás egyöntetű bizonyágtétele értelmében, a mi Urunk Jézus Krisztus golgotai kereszthalálának és húsvét-hajnali feltámadásának eseményeivel megszerzette - nadirtól a zenitig, a világmindenség mélypontjától a csúcspontjáig - a teljhatalmat. A minden hatalom - páza exuzia - az eredeti görög szöveg szerint - a teljhatalom értelmében veendő, és pedig támadattól nap-enyészetig, mélységtől magasságig, az egész látható és láthatatlan világmindenségben, ahogyan a felolvasott ige mondja: **mennyen és földön**. A Jézus teljhatalmának a megszerzéséről szóló nagypéntek-húsvéti aktus - locus classicus - döntő ígehelye, a világtörténelmi jelentőségű Római levél 14:9-ben olvasható; előtte a személyes örökkévalóság tudatnak és üdvbizonyosságnak döntő vallomásai hangzanak el, amely minden temetési szertartásnak is, örökkévalóság egeit nyitó igéje: **"azért, ha élünk az Úrnak élünk, ha meghalunk az Úrnak halunk meg, s ezért akár éljünk, akár haljunk, az Úréi vagyunk"**; s most jön a nagypéntek-húsvéti teljhatalmat megszerző esemény kinyilatkoztatása: **"mert azért halt meg, támadott fel és elevenedett meg a Krisztus, hogy mind holtakon, mind élőkön uralkodjék."**

Ez az uralom természetesen minden, csak nem öncélú zsarnokság. Ez az uralom nem önmaga mindenekfölé emelésének vágya és beteljesedése, az önmagát megüresítő Isten részéről. Emberi élete, Jézus isteni erejével olyan "karriert" vállalt, amely "istálló jászolától a golgotai bitófáig" ívelt e földi téreken. **Ez az uralomnyerés arra szolgál, hogy a mindenható Isten szeretet-uralma nélküli, azt elutasító és önmaga önistenítésében magára hagyott világ ne essék saját örületének áldozatául**, saját káoszának erői, melyek erőt vesznek rajta, ne vigyék őt halálba, pokolba, végső értelmetlenségbe.

Valami olyasmiről van szó, mint amikor egy 75 km/ó sebességgel száguldó autóbussznak a vezetője szívinfarktussal a volánra esett és mely pillanatban mindenki látta ezt a tragédiát s átfutott az egész utazó közönségen a nemlét iszonya, a második ülésről hirtelen valaki odalépett, a haldokló vagy hulla vezetőt - ő maga sem tudta - egy erőteljes mozdulattal földre tette, megragadta a volánt és megállította az autóbusszt. Urrá lett azon a járművön, amely felett a szívinfarktust kapott vezető uralmát elvesztette és ezáltal mindenki számára a szinte biztos tragédiát, netalántán teljes halált jelentő nyomorúságot okozta volna.

"Nékem adatott minden hatalom mennyen és földön" azt jelenti, hogy az isteni szeretet-erők nélkül anarchiába, káoszba, ördögi zuhanásba jutó világ felett Isten megragadja a kormányrudat és krisztusi, átszegezett, megdicsőült kezekbe veszi újra az irányítást mindnyájunk javára - mennyen és földön. Természetesen mindez **a hit** számára nyilvánvaló, az Igének bizonyágtétele, a Léleknek megpecsételése nyomán, mert egyébként a káoszba, ördögi össze-visszaságba és értelmetlenségbe Isten nélkül zuhanó világnak tragédiái húsba-vérbe vágóak, Istennek hatalmas drága igéi a hitetlenség számára ködbe vesznek. A tengerenjárás hullámozása közepette egy legelsőnek kiválasztott, a legnagyobb bizonyágtételre méltatott Péter apostol is hitetlenül süllyedni kezdett, amikor pedig előtte volt Jézus, de a hullámok szinte égis érve eltakarták előle a Megváltót, és utolsó, mustármagnyi hit-erejével kiáltott így: Uram tarts meg engem! Akkor nyúlhatott ki érte Jézus s emelte fel, tartotta meg. "Kicsiny hitű miért kételkedél?" Akkor csodálkozhatunk azon, hogy mi is mindennél jobban meg lehetünk győződve arról, hogy - amint a Biblia maga is mondja II.Kor. 4:4-ben: - "E világ istene" a Sátán, s a felette is uralkodó Krisztus -, túl magasan vagy talán a halál utáni birodalomban, az örökkévalóságban uralkodik csupán -, és itt a golgotai kereszthalál vár egyedül reá.

De vigyázat! A történelemben történt a feltámadás is! Nem a halálíg kétségbeesésben tartott tanítványok rebegték el csendben a világnak, hogy "halálosan szeret titeket az Isten" és aztán kiábrándultan a halál utáni reménységben bizakodva egyedül, halálba hajtották fejüket és eltűntek a földi terekről. Így keresztyénség soha ebben az életben meg nem alapozódott, diadalmasan el nem indult, történelmi hatóerőre szert nem tett volna. Legdöntőbb értékítéletekkel a szellemvilág égboltozatán uralmát soha át nem vehette volna egyetlen szív mélyén sem, nem hogy a vezető kultúra és örökkévalóságba kitekintő szellemiség felett. Nem! Valóban a történelemben történt a golgotai kereszthalál, de a történelem feletti erők a történelemben sugározták bele a feltámadás hatalmait, az újuló élet titkait, az örökkévaló üdvösség harangjait itt szólaltatták meg. És így lett tizenegy üveges tekintetű, kétségbeesett, szintén kereszthalálos kivégzéstől remegő emberből Szentlélek által átjárt, élő Krisztus bizonyágtevő, akik megmondták: **"tudja meg Izráel egész háza, Isten Úrrá és Krisztussá tette őt, akit ti gonosz kezeitekkel keresztfára feszítvén megöltetek."** Így áradt rajtuk keresztül a Lélek, így történt, hogy a damaszkuszi úton a legnagyobb apostollá lett az öldökléstől lihegő Saulus, mert Jézus elhívja őt, s ezek a tanítványok tizenketten evangéliumuk hódító útján meggyőzik az akkori világot.

Egyedüli hírük ennyi: **A Megfeszített él!** - és ezt személyesen garantálják: **"Élek többé nem én, hanem él bennem a Krisztus."** Születnek a Pál apostoli levelek, megíratnak az evangéliumok, a három együtt látó szinoptikus, és Jánosé a páratlan szépségű főevangélium. Születnek a közönséges levelek. Tetőzi az egész a Mennyei Jelenésekről írott könyv végső látomás-özöne, és megrendítő csodája. Mindez az ószövetséghez kapcsolódva Bibliává teszi a könyveknek könyvét, és egyszer csak megszületik a döntő bizonyágtétel; az evangéliumokban hathatósan él annak a bűnön, halálon, kárhozaton győzedelmes isteni életnek visszfénye, mely annyira magasztos és isteni jellegű, amennyire csak lehet földön valaha is megjelenendő istenség.

A Jézus cáfolhatatlan garanciájú isteni életé-nek tanítványai egyszerre megteremnek és úgy emel-kednek a föld állítólagos bölcei fölé, ahogyan a jegenyék kiemelkednek a cserjék fölé, ahogyan a pásztortüzek fölött ragyognak a csillagok: **"Ha Isten velünk, kicsoda ellenünk?"** - és senki nem állhat ellent Néki.

Igen! Ebben a történelmi helyzetben is élő hittel tudni kell: Jézus halálával és feltámadásával **megnyerte a hatalmat, a teljhatalmat, mennyen és a földön.**

Hogyan nyerte meg a mennyen? Hogyan nyerte meg a földön? És hogyan tudja a kettőt összhangba hozni egymással az és köztöszónak értelmében.

Ez a kérdése és ennek megválaszolása a célunk.

Mit jelent, hogy a teljhatalom a megfeszített és feltámadott Krisztusé a mennyben?

I.

Először azt jelenti, hogy Ő az Atya Fiú Szentlélek, Szenháromság Isten belső életének központi meghatározója.

Hát nem az Atya? Annyiban, hogy Ő az Istenség életforrása a - fons deitatis, - természetesen az Atya van mindennek felett! De az Atya szíve - ahogy John Peckam - *A Szenháromság Himnusa* c. versében mondja: a Fiú, a Lélek által

Míg örök szelleme szemét
magára szegzi az Atya,
fényének tükörére kép
vetődik: egy új önmaga.

S amint a kép megszületett,
az Egy nincs többé egyedül.
A Születetlen és Szülött
egymásnak társasan örül.

S a Szentlélek az az öröm,
mely összeköt Atyát, Fiút.
A három együvé ömöl,
a végső Egybe összefut.

Annak, ki sohse született
illón, s Annak ki született,
s a Léleknek, oltárra tett
szívvel zengjünk dicséretet.

És mi a központi életügye ennek az Atya-Fiú-Szentlélek Istennek? Az, hogy a **"Bárány a világ alapjának felvettése előtt"** megöletik.(Jel. 13:8.) Tehát "mikor még semmi hegyek nem voltak, hogy még sem ég sem föld nem volt formálva, Te voltál és Te vagy erős Isten, és Te megmaradsz minden időben," - ahogyan az énekünk mondja.

Isten elhatározza a világ teremtését. De a világ teremtésének határozatában benne van, hogy nem fizikai mechanikus életig és atomi, statisztikusan törvényes életig teremti a világot. Nem tenyésző növényi, nem ösztönös állati életig, hanem szellem-erkölcsi felelősséggel felruházott és ezért **erkölcsi rizikóval teremtett** emberi és angyali életig.

És ezért lehetséges a Sátán lázadása, lehetséges az ember bűn esete. És a mindenható Isten teremtés előtt, eleve elrendelésben mindezt látva, számol a Sátán lázadásával, az ember bűnesetével. De, hogy ezért ne hiábavalóságra, ne halálra, ne kárhozatra teremtsen, a teremtés koronájában és szellem-erkölcsi csúcán megtestesülő erkölcsi világot, önmaga szívét: a Fiút halálba adja eleve elrendelő határozatában a teremtés előtt. Majd az idők teljességében, amikor a Krisztus előtti és utáni idők határvonalán állunk, e halálos áldozatot véghezviszi, hogy az Ördög munkáit lerontsa, hogy a bűnből halálba, kárhozatba zuhanó embert megmentse, hogy ő haljon meg a mi halálunk helyett, mi megtérhessünk a bűnből s halál helyett feltámadásos örökéletet nyerjünk. Ez a Szentáromság egy, örök, élő, igaz Istennek a legszentebb szívügye, a központi életaktusa, s hogy ez így van, azt az evangéliumok evangéliuma János 3:16 mondja el: **"Úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy aki Őbenne hisz, el ne vesszen, hanem örök élete legyen."**

A véges ember, Dosztojevszkij szerint "euklideszi értelmével szólva" soha fel nem foghatja az Istennek teljességét, csak olyan - Newtonnal, a nagy fizikussal ha szólni akarunk -, mint egy kicsiny gyermek, aki az óceánt a partján egy kagylóval meregeti és néhány csepp víz elárulja neki az óceán összetételét, de az egész az egész, hogy láthatná? Mégis a végtelen isteni életnek mi nem a szegélyéből merítünk egy pár cseppet, hanem ezen túlmenően **a szíve közepébe látunk bele, a Krisztus-áldozatba.** Jézusnak úgy adatott minden hatalom a mennyen, hogy magának a Szentháromság Isten életének a legközpontibb szívügyét testesítette meg karácsony-kor, halálos áldozatát hajtotta végre Nagypénteken és végső diadalát proklamálta a húsvéti feltámadásban.

A világ önistenítő önszeretet, de Isten önfeláldozó világszeretet. S ezt senki más nem garantálja, mint a mindenható Isten emberi élete, aki értünk meghalt és értünk feltámadott. Ő, ezért milyen igaza van reformátorunknak Kálvinnak: **"Ne tévedj el Isten szívéből, akkor se ha kezét nem érted!"** "Mert lehet, hogy bűneim miatt és a bűn egyes emberektől eláradó sátáni hatalma miatt sújtsz és versz engem a te kezeddel Uram, de a Te kezed munkája ez, és ez nekem elég". Mert tudom, hogy szívednek legvégső titka ez önfeláldozó világszeretet krisztusi örökkévaló értéke, szívdobogása, mindent üdvösségemre fordító mozgása. Mert Jézusnak adtál át minden hatalmat a mennyen a te szívednek mélyén, ki érettem meghalt és feltámadott az én megigazulá-somért.

Milyen nagyszerű dolog Nagypéntek és Húsvét jegyében birtokolni hit által a mindenható Isten szívének a legvégső titkát! "Ezért a mi szívünk nem félne, ha az egész föld megrendülne és a hegyek a tengernek közepibe bedülnének". Mert egy káotikusan pokolba omló világ felett is uralkodik Istennek önfeláldozó világszeretete és a személyes szíveket megőrző, megtartó, megszentelő, megdicső-ítő, örökkévalóságba átmető kegyelme. Az eleve elrendelés által ezért lettek mozdíthatatlan hitűek azok az apostolok, akik egy kivételével mind mártírhaltak, s egy János, mártír életében Pátmos köszige-tén, teljes rabságban írja ó, nem, szomorú emlékiratait, hanem a Jelenések könyvének egeket szaggató és feltáró kijelentéseit. Ezért voltak hitvalló őseink és a reformátorok mozdíthatatlanok a hitben, mert összeomló történelmi igazságtalanság alá temetett igazságok közepette is biztosak voltak Isten szívének végső titkában. Ezért mondhatta Knox János: **"Én Istennel egyedül is mindig többségben vagyok"**, mert ennek az Istennek a végső szívtitka a krisztusi halálos áldozat és feltámadásos, legvégső győzelem. Ezért tudtak megmaradni a börtönöknek a mélyén, ezért a kommunizmusnak - a két nyolcvan napos - magán zárkájában **Fekete Péter** és **Kovács Tibor**, őrizték a hitet és kijöttek onnan, mint bizonyágtevők és nem engedték a Krisztus testének és vérének a jegyeiről szóló igehirdetéseket kontextuális, történelmi, ideológiai beszédekké torzítani, mint egy teológiai-akrobatikus-ficamot megjeleníteni, hogy végül eláltassák, ha

lehet a választottakat is és amit külső hatalommal nem lehetett elérni, **belső hitvány prédikációkkal megüresítsék a templomot.**

Így élünk és így diadalmaskodunk azáltal, aki minket szeretett!

II.

Természetes, ha Jézus a mennyei legvégső hatalmat az Atya szíve közepén halálával és feltámadásával megszerezte, akkor nem csodál-kozhatunk, hogy **Ő uralkodik az angyalok felett is**, a szellem-erkölcsi szinten teremtett mennyei jele-néceknek a birodalmában, a minden személytelen hatalmon felüli, hatalmas személyeknek Isten-követi angyali régiójában, ahol a személytelen hatalmak a hatalmas személynek, Istennek követői lesznek. Egy gyógyíthatatlan betegségből lesz gyulladás, egy sátáni kísértésből lesz imádság és győzelem, egy gyűlölet-orkánból lesz megbocsátás és szeretet-hatalom, a töröknek villanásából lesz úrvacsorai megbékélés s ott, ahol végső öngyilkossági hajlamból lesz új, isteni diadalmas életkezdet, ott Jézus az Úr, ott az antikrisztusi ellenérők felett a krisztusi, új, életerők diadalmaskodtak. Ezért az angyalokról csak így szól Isten a Zsid. 1:7 szerint **"Ki az Ő angyalait szelekké teszi és követőit tűznek lángjává"**, de az egyszülött Fiúról így: **"Én fiam vagy te, ma szültelek téged", "igazságod pálcája a te szereteted pálcája". "Szeretted az igazságot, gyűlölted a hamisságot, ezért kent fel az Úr téged a te társaid felett mindörökké"**.

Milyen jó, hogy a sorsszerűségnek és a lélekszerűségnek mechanikusan, titkosrendőriellenőrizhetetlen birodalmában is a hívő számára Jézus az Úr, és hatalmát senki kétségbe nem vonhatja. Akármilyen istennyilás villámokkal lesújtva kívánnák is halálba adni az ördögnek emberei az igazság és szeretet jézusi ember képviselőit, a jézusi hatalom felül van minden villámos fellegen, és megőrzi az övéit, amíg jónak látja. Vagy halálon át dicsőíti meg velük és bennük Önmagát, de az illetők halálukkal nagyobb győzelmet aratnak, mint egész életükkel. Meg fog bennem "dicsőülni Jézus" - mondja Pál apostol a Néró börtönében, ahol a Filipibeliek számára az öröm levelet írja és pedig "akár halálom, akár életem által". **Jézus az Úr a mennyi szellem-világ lélek és sorszerű eseményeiben.**

Akkor csodáljuk-e hogy **Ő az eleve elrendelésnek a tüköre?** Isten bennünket eleve elrendel úgy, ahogy előttünk Jézust eleve elrendelte: a betlehemi jászolbölcsőre, golgotai kereszthalálra, és a húsvéti nyitott sírba. Minket is elrendelt, hogy mikor szülessünk, hogy hogyan éljünk, hogy meddig dobog és mikor dobog utolsót a szívünk, hogy hogyan fogadjuk az életnek eseményeit és az Istennek ígéit. Ennek az eleve elrendelésnek tüköre Jézus. És ő uralkodik felette.

Természetesen nem úgy, hogy az eleve elrendelést összetévesztve a végzetszerűséggel személytelenítjük és azt mondjuk, hogy hát akkor ő elrendelte, hogy most hova megyek, most hol állok meg, most mit mondok, most mit hallgatok. Nem, nem! Ezt a szabadság birodalmában meghagyja a szellem-erkölcsi élet szinten teremtett lényeknek maga a mindenható Isten. Azt kivételes sors szerűséggel eleve elrendelheti, hogy ezen az úton menjek-e, ahol életben maradok, vagy azon az úton megyek-e, ahol merénylettel várnak rám. De, általában, hogy valaki Metróval, vagy autóbusszal megy el úti céljához vagy munkahelyéhez, - ezt azért higgyük már el, mindenkinek szabadságára bízva a mindenható Úr Isten. Az eleve elrendelésnek nem utolsó szögig és gondolatig való zsarnoka Jézus, hanem úgy Ura, hogy az eleve elrendelésnek tüköre Ő. Ezt így mondja a Római levél, ha nem véges emberi logika, hanem bibliai igeszerűség alapján gondolkozunk: **"Tudjuk, hogy azoknak, akik Istent szeretik, minden javukra van, mint akik az Ő végzése szerint hivatalosak. Mert akiket eleve**

ismert, azokat eleve el is rendelte, hogy azok az Ő Fia ábrázatához hasonlatosak legyenek."

Miben különbözik hát az eleve elrendelés a fatalizmustól, a végzetszerűségtől? A **végzetszerűség** azt mondja mindent - Á-tól Z-ig, a legkisebb gondolattól a legnagyobb mozdulatig - eleve elrendelt, meghatározott az Isten. Ez azt jelenti, az Istent gépész-mérnökké silányítjuk, magunkat az ő bábúivá. De Isten Isten és **az ember szabadsággal felruházott lény**. De eleve el van rendelve, hogy akik Őbenne hisznek, azok az ő Fia ábrázatához hasonlatosak legyenek. Tehát ha az isteni eleve elrendelés nagy, végső dimenzióján belül az ember jól, jézusi módon használja az ő szabadságát, nemcsak valamitől akar szabad lenni, hanem valami végre, valami célból is, akkor Jézus ábrázatához hasonló lesz. Kudarcban, szenvedésben, gyógyíthatatlan betegségben, végső halálos kockázatban, a Jézus szenvedő arca ábrázolódik ki rajta, és nem torzul sátánivá ez a lelkiarc. Sikerben, győzelemben felfelé szárnyalásban nem elbizakodik, nem másokat lekezel, nem "hatalomra jutva még feljebb nyal, lefele tapos". Isten őrizze! Az a Sátán hatalma lenne! Akkor a feltámadott Jézushoz válik hasonlónak, s minél több adatik neki, annál többeknek szolgál, annál többeken segít, annál világítóbb példával hirdeti: - Az országot meg kell menteni, az egyházat fel kell ébreszteni, az Isten országát le kell hozni a földre -, amennyire rajtunk áll -, és magunkat a mindenható Istenig kell szárnyaltatni, hogy ne a világ árui, hanem az Isten országának értékei szerint élj. ***Jézus így ura az eleve elrendelésnek, hogy annak szenvedő, vagy dicsőséges arcú tököre lesz a te lelki arcodon.***

III.

Akkor már azt sem csodáljuk, hogy az **övé a teremtésnek a dicsősége**, mert **a világ nem véletlenül lett**, nem seb a semminek a mellén, nem gikszer - az éppen hogy "lesz ahogy lesz" - véletlenszerű eseményeknek a kezdetén, hogy abból lett volna egy ilyen világ folyamat.

"Legyen világosság" - mondja Isten a semmi felett és ***"lőn világosság!"*** ***"Hatalma szavával fenntartja a mindenséget"*** és ezért végül ***"új eget és új földet várunk, melyben ígérete szerint igazság lakozik"***. Ő a teremtés kegyelmének az Ura! A kezdet, nem hiba! A kezdet, az Ige kegyelme! És Ő az az Ige, akivel Isten a világot teremtette,

"minden Őáltala lett, és nála nélkül semmi sem lett, ami lett." (Jn.1:3.)

IV.

Akkor **övé a gondviselés uralma** is, éspedig a golgotai kereszthalálában, melynek jegyeit feltámadásában is hirdeti. Mondjuk ki: **a kereszt a gondviselés garanciája**.

Mert a sátáni lázadás miatt, melynek révén ***e világ átmeneti istene a Sátán lett***, jöhetnek balesetek; mindennap van "fekete hétvége" az országutakon, történhetnek katasztrófák. A Biblia tud a világ végső halálba hullató katasztrófájáról is! De mindezek felett Úr a megfeszített, élő Jézus Krisztus! "A halál csak jóltévőm, mert hamarabb vezet el Istenhez" - mondotta egy kivégzésre ítélt keresztyén mártír, az első keresztyén üldözéseknek idejében. És ezért, akik Istent szeretik és megragadják a golgotai keresztet, a gondviselést cáfoló baleseteknek, retteneteknek, és végső katasztrófáknak idején - azoknak is minden javukra lesz. De azért ne feledjük: van húsz-harminc fekete hétvége az országutakon és van kétmillió fehér hétvége, amelyből sokszor legalább egymillió mindent elkövet azért, hogy figyelmetlenséggel, idétlenséggel, embertelenséggel, agresszióval őt is és a többieket is baleset érje és Isten megmenti őket. El ne felejtjük a gondviselési garanciát a golgotai keresztnak a jegyében, - egymillió aránya a húszhoz - pozitív értelemben, és akkor el tudjuk

fogadni a gondviselés kereszthalálos garanciáját a 20-30 balesetnek a rettenetében is, ahol Isten nem az életre, hanem örök életre őrzi meg azokat, akik ebben az eseményben is nem egy maki-majmot, kabala-babát markolnak, hanem a keresztet őrzik szívükben: "Véssem szívembe mélyen kereszthalálot." Milyen csoda, amikor valaki nem felejt el a gondviselésben az egymillió pozitív eseményt és nem káromolja az egymillió pozitív gondviselést végrehajtó Istent a 20-30 sátáni kockázat engedélyezése miatt, mert különben csak bábúi lennénk neki, és nem emberi lelkei, hanem az egymillióért hálás, a húszban a golgotai keresztet lelke minden kezével megmarkolva, üdvözülni.

Milyen nagy szó, hogy Jézusnak adatott a gondviselés mennyei táborában is a teljhatalom, mert keresztre a gondviselés garanciája és pozitív és negatív vonalon egyaránt.

V.

Akkor már tudjuk hinni, hogy **az egész világtörténelmet is Ő uralja**. Minden látszat - két világháború, Hitler, Sztálin, Auschwitz, Gulág, Hiroshima, Nagaszaki ellenére Ő uralja a történelmet. Örökkévaló szempontból a világ Isten órája, ahol a hátrafele forgó fogaskerekek is előre viszik a mutatókat.

S akkor tudjuk **a vég is egyedül az Övé**, hiszen a Biblia így végződik: **"Imé hamar eljövök!" "Bizony Jövel Uram Jézus."** Nem azt várjuk, ami jön, végső katasztrófával, **azt várjuk, Aki jön** az üdvesemények csodái, és a végső katasztrófák rettenetein túl, **"beül az ő dicsőségének királyi székébe"**, és ahogy semmiből teremtette a világot, megsemmisülésből újjá fogja teremteni és az új ég, új földön, majd akkor:

"a tény előtt nem fut az epedés,
nem lesz a vágy külön mint a teljesedés,
mert ott ünnepünket új ünnep váltja fel,
örvendezők örök ünnepe nem fogy el,
s végüket nem érik az újjongó dalok,
melyeket harsogunk, mink és az angyalok."

Ímé Jézusé a teljhatalom a mennyen, a Szentháromság Isten szívének végső titkában, az angyalok feletti személytelen hatalmakat legyőző személyes hatalomban, az eleve elrendelés tükörében, a teremtés kegyelmében, a gondviselés garanciájában, a világ órájának járatásában, a vég végső Jézus kifejtésében.

VI.

Akkor már magától értetődő, hogy **a földön is csak övé lehet minden hatalom**. Hiszen születésével, nem tette ezt a földet a világmindenség betlehemévé? **"Született néktek ma a Megtartó, ki az Úr Krisztus a Dávid városában."**

Victor János atyánk, e templomnak alapítója, s e szószéknek is első, zseniális igehirdetője és teológusa nem mondotta-e a Fil. levél kommentárjában: **"Szerény hajlék az emberi élet sokszor nagyon szűknek érzem, de ha arra gondolok, milyen nagy Vendég vett benne lakozást, mégis megille-tődött örömmel lakom a falai között."** **"Mert a mi kicsi földünk egy szegély csillagocska, a világ-mindenség csillag milliárdjainak özönében, mégis kivételes, mert van rajta élet és lekivételesebb, mert megszületett rajta az isten-emberi élet,"** - és mint Eddington csillagász mondja: **"Ezért a föld a mindenség Betleheme."**

Jézus a földön is kapta a teljhatalmat, mert Ő, csak Ő tudta a születésével a mindenség Betlehemévé tenni. Ezen túlmenően természetesen Ő a földnek is Ura. Éppen azért mert a születésén túl **Ő hirdette itt meg a mindenek feletti Igét,** a hegyi beszéd végén olvassuk **"...lőn, hogy amikor hallotta a sokaság, mind e beszédek, álmélkodik az ő tanításán, mert úgy tanított, mint akinek hatalma van és nem úgy mint az írástudók."** Azóta is propaganda szólamok óriási világhatalmi erőket mozgathatnak, dróton rángatható figuraként, végső pusztulásokba döntve történelmi korszakok özönét, de neki minden egyes szava, amint száll, zeng át ígén és lelkeken, minden rezdülésével újra meg újra emel, hevít, gyógyít, felmagasztal és felülmúlhatatlanul az emberi szavak zörgő fogalom héjjai, gyilkos hazugságai, és semmit érő, mondvacsinált mondatai helyett adja az élő, a teremtő, a megragadó, az újjáteremtő, a megváltó Igét. Ő, talán az emberi szavak végleg el is némultak volna, ha nem lenne világtörténelmünkben jézusi Ige. Higgyétek el annyit hazudott az emberiség, különösen mióta tömeg-médiák vannak, hogy a legjobb lenne hallgatni. Ha valamit őszinte szívdobogással el akarunk mondani, szólni egyedül azért érdemes, mert van Biblia, mert szólt az Úr Jézus is, mert az ő Lelkével az emberi szavak igévé, mindenek feletti, őszinte, teremtő igévé magasztosulhatnak. Így Ura Jézus Igéje által a földnek.

VII.

De Igéje által **ura Jézus a földnek** úgy is, hogy uralmat vesz, a megváltás ama tetteiben, hogy **alapít egy Egyházat,** amely azokból a szavakból jött létre, hogy **"kövess engem"**. S minden elhagyva a tanítványok követték Őt. És Ő lett a feje a megváltottak seregének, akiket kihívott ebből a világból. Ennek az egyháznak nincs hadserege! Tudjuk Sztalin is megkérdezte: Hány hadosztálya van a pápának? És a végén hol van ő, és a **Krisztus egyháza olyan üllő, amelyen minden más kalapács elkopott.**

Jézus ura a földnek az egyház alapításában, ezáltal **ura földnek olyan emberek megtérítésével, megszentelésével, akik eltiporhatatlanul győzelmes életet kapnak tőle.** **"Mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít."** **"Te éretted gyilkoltatunk minden napon, olybá tekintenek minket mint vágó juhokat,"** - mondja Pál a Római levélben és folytatja: **"de mindezekben felettébb diadalmaskodunk azáltal, Aki minket szeretett."** Milyen nagy csoda, hogy Jézus uralkodik a földön olyan emberek által, akik mindent jézusi lélekkel kibírnak és mindent jézusi lélekkel lebírnak, túlélnek azokat, akik agyongyőzik magukat, és csak övék a végső győzelem a földön, nemcsak az égben. **"Boldogok a szelídek, mert ők örökségül bírják a földet."** A föld jézusi örökségül bírásában kialakul az emberi együttélés politikai, gazdasági, társadalmi új értékrendszere és a keresztyén kultúra csodás alkotásainak szellemi rendje. A történelmi életforma így minden sátáni rontás közepette kapja az égi tájékoztatást és vonzó erőt.

És ha mindez így van, akkor végül azon sem csodálkozhatunk, hogy Jézus úr a földön úgy, hogy halálunk által is az örökéletnek erőit küldi erre a földre.

Vettem én már egy úrvacsorában megví-gasztalt, gyógyíthatatlan beteg hálás tekintetéből, egy szemsugárban, nagyobb jutalmat, mintha tízszer egymás után megnyertem volna az ötmilliárd forintos főnyereményt. Mert abban az örökkévalóság küldte le sugarát az úrvacsorai jegyen át az én imádkozó szívembe is és felragyogtatta a halálos földet, az örökélet isteni hatalmának erőivel.

Ó, legyünk hát hálásak azért, hogy Jézus teljhatalmú a földön, mert a mindenség betlehemévé avatja, mert győzelmes ígéket mond, mert anyaszentegyházat alapít, mert diadalmas életeket teremt az anyaszentegyházon belül, mert diadalmas mártír halálokat ad itt és most, a szelídeknek örökségül adja a földet és átmenetet ad az Istennek országába.

VIII.

Befejezésül az **és** szóról szóljunk. Nekem adatott minden hatalom **mennyen és földön**. Állapítsuk meg: Jézustól elszakítva a világot, ennek az és-nek elhanyagolása volt minden oka a 20. század nyomorúságának is. **A hívők új eget akartak új föld nélkül**. Menekültek a mennyországba!

A földet éppen ezelőtt egynéhány évvel is, ráhagyták azokra, akik se Istent, se embert nem ismerve zseniálisan manipuláltak, hogy megragadják a kormányrudat és utána sopánkodunk: mi történt? Az, hogy Isten nevében csak új eget akartak a hívők, templomban lelkiztek és a világon elhagyták a szavazó urnákat és **elhagyták a döntés világos látását** és a Sátán csalárdságának ideológiai zűrzavarába estek.

Ők, az **ellentábor emberei, akarták az új földet**, itt és most, "paradicsommá tesszük az egészet," az eget átengedjük az angyaloknak és a verebeknek és mennyei értékek nélkül mindennek csak ára lett, semminek sem lett értéke, a végén eladunk mindent, nem nyerünk meg semmit és mehetünk koporsófedelet készíteni először a mi kicsi országunknak, aztán az emberiségnek.

"**És**" mondja az Ige! Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön, **"mi új eget ÉS új földet várunk, amelyekben ígérete szerint igazság lakozik!"** Az Isten országát le kell hozni a földre, amennyire lehozható, a földet, ezt a siralom völgyet fel kell emelni az égig a mennyei értékekkel, amennyire felemelhető. És **csak ha a kettőt együtt akarjuk, mennyei értékekkel földi életet megszentelni és megdicsőíteni, földi életet arra használni fel, hogy benne az ég erői megtestesüljenek, akkor mienk az élet**. Ki az, aki a mennyet megtestesítette a földön? Nem Jézus? Ki az, aki a földet halálon, feltámadáson át felviszi az égig: **"felméne a mennyekbe ott ül a mindenható Atyaisten jobbján"**, ha nem Jézus?! Ezért Ő nemcsak a mennynek, nemcsak a földnek, **az ÉS-nek Ura is**, és azért halt meg és támadott fel, elevenedett meg a Krisztus, hogy **"mind holtakon, mind élőkön uralkodjék"**, teljhatalmának ígéje igaz legyen mindnyájunk javára, üdvére, úrvacsorai hitelességű életgyakorlatára nézve:

"Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön."

Így legyen! Ámen.

Örökkévaló Isten, Atyánk, a mi Urunk Jézus Krisztus által! Cselekedd Szentlelkeddel, Megváltónk érdemével, hogy új életet éljünk s végre porból felkeljünk. Tövisekre buktunk! Hull a vér, a csüggedésnek, a depressziónak, a kis hitnek, sokszor éppen a vereséget szenvedő hitetlenségnek népe vagyunk, akik tapasztaljuk a Sátán uralmát, átéljük önmagunk teljes

erőtlenségét s nem látva az alagút végét, a reménytelenségnek folyai leszünk, melyből titkolt bűn accentusokkal és nyilvánvaló tettekkel a gyűlöletnek az aktusai származnak a Jézus megváltása nélküli emberi szívekből. Nincs semmire nagyobb szükségünk, mint arra, hogy életünk gazdátlan és uralmat vesztett járműve felett Ő maga örök szeretetével átvegye az uralmat és ezt gyakorolja mennyei és földi vonatkozásban egyaránt. Köszönjük, hogy láthattuk uralmának megnyilvánulásait az Ige szerint, az Atyának a szívében, az eleve elrendelés tökéletességében, az angyalok szellemi világában, a teremtés csodájában, a gondviselés garanciájában. Láthattuk a világtörténelem óraművének járatásában, és végső kibontakozásának drága teljességében. Mindezeket túl pedig láthatjuk milyen csoda, hogy földünk nem a siralom völgye csupán, hanem a mindenségnek Betleheme, hogy ezen a helyen a legzengőbb igék, a Jézusnak igéi, amelyek megmentik a szavakat is a teljes megüresedéstől és a teljes szétporlástól, hogy az anyaszentegyház alapításában lehet egy közösség, amely az örökkévalóságba hív minket e földi téreken át. Hogy lehetnek megszentelt, győzelmes életű emberek, akik nem magukban, hanem egyedül tebenned bíznak, hogy lehetnek, akik halálban is csak neked adják magukat, és akik a szelídek, örökségül bírják a földet ígéret alapján. A földért érzik a mennyei felelősséget, hogy végül tied legyen minden felelősség és a mienk legyen az élet. Ne engedd Urunk, hogy az égért elhanyagoljuk a földet, ne engedd, hogy csak a földbegyökerezve elfelejtkezzünk az égről. Legyünk a Te tanítványaid, Akinek adatott minden hatalom, mennyen és földön. És a te dicsőségedben kapjuk a megváltás ígértét, úriszentvacsorával, megpecsételve erővel, hatalommal, minden ránkbizottnak javára. Amen.